

NORDNORSK OPERA
OG SYMFONIORKESTER

Barberen i Sevilla

KulturHuset, Hovedscenen 16 & 17. juni 2016

En samproduksjon mellom Festspillene i Bergen, Opera Bergen
og Nordnorsk Opera og Symfoniorkester. Støttet av Grieg Foundation - Sponset av DNB

Barberen i Sevilla

4. - 8. juni, Bergen - 14. juni, Bodø - 16. og 17. juni Tromsø

Varighet: 3 t inkludert pause

ROCC iscenesettelse

Anne Randine Øverby kunstnerisk ledelse, produksjon

Miro Sabo kostymedesign

Jens Lange lysdesign

William Lacey dirigent

Nordnorsk Opera og Symfoniorkester

Bergen Operakor

Tuva Semmingsen/Lilly Jørstad Rosina

Tony Bardon/Rubèn Pérez Rodrigues Grev Almaviva

Marcin Bronikowski Figaro

Donato Di Stefano Don Bartolo

Petar Naydenov Doktor Basilio

Kaia Rullestad Teigen Berta

Jørgen Magnus Haslum Fiorello

Geir Dancke Molvik offiser

Fremføres på italiensk, tekstes på norsk.

Produsert av Opera Bergen

En samproduksjon mellom Festspillene i Bergen,

Opera Bergen og Nordnorsk Opera og Symfoniorkester.

Støttet av Grieg Foundation

Sponset av DNB

I stedet for blomster gir Nordnorsk Opera og Symfoniorkester, i hele 2016, glassengler fra Kirkens Bymisjon i gave til solister og dirigenter.

Rossinis Roma

For den unge Rossini er møtet med Romas tarvelige teater, strenge sensur og enda strengere publikum brutalt.

Roma er kanskje den evige stad med en fortid som verdens sentrum – men det kan være vanskelig å se i 1816. Turen inn til byen gir en indikasjon på hva som venter; det øde landskapet er spekket med landeveisrøvere, selv om de langs veien inn kan se de makabre bevisene på byens harde rettferdighet på dette området – lange påler med avkuttete armer og bein fra sine mindre heldige kolleger.

Inne i selve byen fortsetter det triste synet. De gamle romerske ruiner ligger halvt overgrodd, saueflokker og griser roter rundt i jorden på Forum Romanum, og Colloseum er nå bare stedet hvor romerne kan hente gratis steinblokker til sine nye hus. Roma er ufattelig skittent, og om sommeren florerer malaria i den stekende varmen i de falleferdige slumområdenes smale gater. Likevel strømmer studenter, kunstnere og turister til fra hele Europa

Gioachino Rossini er 23 år når han ankommer Roma høsten 1815 for å jobbe på Teatro Valle. Han er allerede erfaren i operafaget, og har de siste fem årene jobbet seg frem til en posisjon som en av de mest etterspurte komponistene i Napoli, Venezia, Milano og Roma.

Standarden på scenen og i orkestergraven er ufattelig dårlig. Musikerne er amatører; de spiller i teateret om kvelden og jobber som gullsmeder, snekkere eller murere om dagen – og Rossini vet ikke om han skal være mest sint for at hans barberer spiller klarinett i orkesteret, eller over at hans klarinettist også er hans barberer.

For mange italienske teatergjester i de fine losjene er det langt på vei likegyldig hva som skjer på scenen. De kommer for å bli sett og for å møte andre med samme sosiale status, og mange har kjøpt en losje for en hel sesong. Kanskje hører de etter på premieren, men etter et par forestillinger drukner mye av sangen og musikken i generell støy. Oppe på galleriet sitter andre grupper, som til gjengjeld er fanatiske tilhengere eller motstandere av en bestemt komponist eller sanger. Noen av dem har en ytterst profesjonell holdning til begivenhetene på scenen; de er betalt av kunstnerne selv eller av operaledelsen for enten å ytre seg positivt om de betalende, eller bue konkurrentene ut. Slagsmål er ikke uvanlig, og publikum oppfører seg mange steder omtrent som om de var på en sportskamp 200 år senere.

Rossinis nye opera heter "Torvaldo e Dorliska", og den har premiere 26. desember – men allerede før premieren får Rossini en henvendelse fra et konkurrerende teater i byen, Teatro Argentina. Det er større enn Teatro Valle, men like ynkelig og skittent. Mange bryr seg nemlig ikke med å gå lenger enn ut i gangen når de skal late vannet:

«Teatrene i Roma er mørke, skitne og usle i sine utsmykninger. Men enda verre er det at de er så motbydelige for alle sanser, så frastøtende i deres helhet, at det er umulig å beskrive i detalj. Det må være nok å fremheve at korridorene i Teatro Argentina viser romernes ekle manerer med større kraft enn mange bøker fulle av ord.»

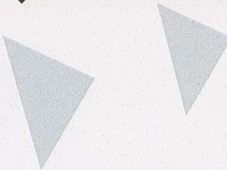
Slik beskriver en britisk turist toalettvanene i teateret hvor Rossinis nye opera skal ha premiere.

På grunn av pavenstyret er sensuren i Roma strengere enn andre steder. På alle Europas teatre er det helt normalt at sensuren skal sjekke nye verk for oppfordringer til opprør mot de stedlige makthaverne, fornærmelser mot kirken og alminnelig usømmelighet – men ingen steder er man så strenge som i Rom. En ny libretto skal leveres inn i ikke mindre enn 41 eksemplarer til de tre sensurkontorene (et for moralske saker, et for kirkelige og et for politiske). Nok til at teatrene må bruke en hel hær av skrivere – for det er fortsatt 122 år til kopimaskinens oppfinnelse.

Kalenderen viser nå 17. januar, og med kun litt over to uker til den planlagte premieren kan man ikke kaste bort tiden. Det vil nok være bedre å velge et tema som sensorene allerede har godkjent. Valget faller til slutt på Beaumarchais' komedie <Barberen i Sevilla>. Den er allerede i 1782 blitt omsatt til opera av komponisten Giovanni Paisiello, og i den utgaven er det en av de få eldre operaer som publikum ikke vil slippe. Librettisten Cesare Sterbini blir innleid til å skrive en ny libretto over historien.

"Barberen i Sevilla" blir skapt, komponert, øvd, iscenesatt og prøvd på bare 24 dager, og det er ikke uvanlig for verken Rossini eller hans kolleger, som ofte jobber døgnet rundt når de først har hørt de sangerne de har til rådighet. Rossini er en praktisk mann, og han vet at hans sjanser for suksess er større hvis han skriver partier som passer godt for hver sanger, og som viser hans eller hennes fortrinn. Derfor kunne han – og mange av hans kolleger – aldri drømme om å skrive en opera uten å høre de aktuelle sangerne først, selv om det gjør ukene frem til en premiere svært hektiske.

Ikke rart da at mange komponister ofte gjenbraker en god arie, et vellykket ensemble eller en flott ouverture fra en opera som ellers har blitt en fiasko. Det er enkelt og fristende å unngå bryderiet med å finne på ny musikk, når man nå saktens kan slippe unna med å bruke en god arie fra en mer eller mindre glemt opera fra forrige sesong i en by langt unna.

Rossini har gode sangere til rådighet, men berømte sangere koster mye penger, og den spanske tenoren Manuel Garcia får tre ganger så mye for å synge Almavivas parti som Rossini får for å komponere hele operaen.

Premieren blir satt til 20. februar. Men allerede på forhånd er det en del av publikum som har bestemt at den nye operaen skal bli en fiasko. Det er den fløyen som holder fast på at en oppkomling som den unge Rossini ikke skal bry seg om å røre ved en historie som *"Barberen i Sevilla"*, som de mener tilhører den forgudede Paisiello.

Som ventet går det galt. Rossini har iført seg en ny fargerik jakke i spansk stil, som han selv er veldig stolt over – men publikum skriker av latter og gjør narr av han når han går inn i orkestergraven og setter seg ved cembaloen for å slå an til ouverturen. Den er det ingen som hører noe av, for den drukner fullstendig i bråket.

Bedre går det ikke når tenoren Garcia kommer inn for å synge sin serenade foran Rosinas balkong. Han har ikke fått stemt sin gitar, og publikum roper etter å få lov til å høre primadonnaen Geltrude Righetti-Giorgi isteden. Og uhellene fortsetter; en katt sniker seg plutselig inn på scenen og insisterer høylytt på å ta del i operaen, Don Basilio faller pladask på scenen og blør neseblod – og gruppen av Paisiello-tilhengere blant publikum benytter for øvrig enhver sjanse til å forstyrre forestillingen.

Rossini vet at han har skrevet en opera som fortjener bedre – og neste dag skriver han til sin mor:

"I kveld ble min opera oppført og buet ut. Det er de mest merkvverdige ting som skjer her i byen. Jeg kan ærlig si deg at min opera tross alt dette er meget fin, og folk gleder seg allerede til neste oppførelse, hvor man kanskje vil kunne høre musikken – noe som var umulig i går. Fra begynnelse til slutt druknet alt i bråk."

Rossini reviderer partituret og sletter avsnittene som ikke har virket etter hensikten. Han sykemelder seg, så han ikke selv trenger å dirigere forestillingen. Men nå har romerne rast fra seg, og til den andre oppførelsen sitter de helt stille og lytter. Ved den tredje forestillingen er suksessen enda større.

Rossini tør nå omsider å kalle operaen *"Barberen i Sevilla"*, og det varer ikke lenge før den er enda mer populær enn Paisiellos versjon – og slik har det vært siden.

Tekst: Henrik Engelbrecht

En lengre versjon av artikkelen er tilgjengelig på www.fib.no.

Handlingen

Grev Almaviva er forelsket i den vakre Rosina, som er arving til en stor formue. Hun er også forelsket i ham, uten å kjenne til hans adelige herkomst. Hennes formynder, Doktor Bartolo, er selv interessert i å gifte seg med henne, men med hjelp fra den lokale barberen og tusenkunstneren Figaro får greven etter mange forviklinger sin Rosina.

Synopsis

Sinfonia

1. AKT

Historien begynner ved soloppgang på en plass i Sevilla. Grev Almavivas tjener, Fiorello, ankommer sammen en flokk medbragte musikere for å synge en serenade for den vakre kvinnen som han vet bor i Doktor Bartolos hus – og som han tror er doktorens datter.

Kavatine (Almaviva): "Ecco ridente in cielo"

Serenaden har ingen virkning – og musikerne blir sendt bort igjen. Almaviva sender også Fiorello bort, men blir selv værende på plassen for at se om han kan få et glimt av den unge skjønnheten. Plutselig hører han en stemme – det er barberen og tusenkunstneren Figaro.

Kavatine (Figaro): "Largo al factotum della città"

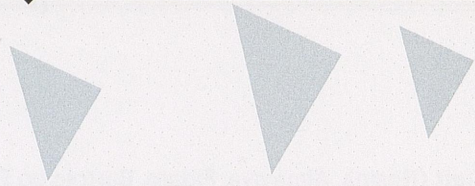
Almaviva og Figaro gjenkjenner hverandre, og greven forklarer at han er i Sevilla inkognito for å se skjønnheten han er blitt dødsens forelsket i. Figaro kjenner godt til Rosina og hennes formynder Doktor Bartolo – han kommer ofte til huset for å barbere doktoren. Greven synger en ny serenade, hvor han kaller seg Lindoro – han vil jo ikke risikere at Rosina kun vil ha ham på grunn av adelstittelen.

Canzonetta (Almaviva): "Se il mio nome"

Figaro får en idé som kan hjelpe Almaviva å komme nærmere sin elskede; han skal forkle seg som en fordrunken soldat og kreve å bli innkvartert hos Doktor Bartolo.

Duett (Almaviva og Figaro): "All'idea di quel metallo"

I Doktor Bartolos hus skriver Rosina et brev til den unge mannen som hun tror heter Lindoro. Kavatine (Rosina): "Una voce poco fa" Doktor Bartolo ankommer sammen med musikk læreren og ryktemakeren Don Basilio, som forteller doktoren at grev Almaviva er i byen, og at han vil ha Rosina. Don Basilio foreslår å sette ut et solid rykte i byen om greven.

Arie (Basilio): “La calunnia”

Doktor Bartolo foretrekker å handle mer kontant; han vil gifte seg med Rosina med det samme, og de går ut for å formulere ekteskapskontrakten. Figaro har hørt alt de to har sagt, og forteller Rosina om Bartolos plan. Hun regner med at det skal hun nok klare å håndtere, men er mye mer interessert i å høre om den unge Lindoro. Figaro innbiller henne at Lindoro er hans fattige fetter, som er dødelig forelsket i Rosina.

Duett (Rosina og Figaro): “Dunque io son”

Figaro lover å levere et brev til Lindoro, som Rosina smart nok allerede har skrevet. Når Bartolo kommer hjem lukter han lunt; det mangler et ark i bunken, pennen har vært i bruk – og det er blekk på Rosinas finger.

Arie (Bartolo): “A un dottor della mia sorte”

Greven dukker nå opp forkledd som en fordrunken soldat og forlanger å bli innkvartert hos Doktor Bartolo, som gjør seg mye umak for å slippe den ubudne gjesten. I et ubevoktet øyeblikk avslører soldaten seg som Lindoro overfor Rosina, og han lykkes også å gi henne et brev han har skrevet uten at noen ser det. Figaro, kammerpiken Berta og Don Basilio ankommer, og når diskusjonen er på sitt høyeste, banker det på døren. En offiser arresterer den falske soldaten, men greven fremviser et brev som umiddelbart får ham satt fri. Bartolo er stum av forbløffelse over de merkelige hendelsene.

Finale (Rosina, Bartolo, Basilio, Berta, Almaviva, Figaro og kor): “Freddo e immobile”

2. AKT

I Doktor Bartolos hus – senere på dagen.

Det banker igjen på døren hos Doktor Bartolo; denne gangen har grev Almaviva forkledd seg som musikk lærer, og kaller seg for Don Alonso.

Duett (Almaviva og Bartolo): “Pace e gioia sia con voi”

Han forklarer at han kommer som vikar for den stakkars syke Don Basilio – Rosina skal jo ha sangtime i dag.

Arie (Rosina): “Contro un cor”

Mens Rosina blir undervist av «Don Alonso» kommer Figaro for å barbere Doktor Bartolo. Dessverre dukker også Don Basilio opp, helt frisk.

Kvintett (Rosina, Almaviva, Figaro, Bartolo og Basilio): "Don Basilio!"

Heldigvis er Basilio alltid mottagelig for solid bestikkelse, og han går hjem igjen for «å bli frisk». Figaro ser sitt snitt til at stjele nøkkelen til huset, for planen er nå å bortføre Rosina ved midnatt. Under barberingen forstår Bartolo plutselig sammensvergelsen, og det hele ender med vill flukt og kaos. Kammerpiken Berta er nå alene, og hun syns at gamle menn som vil gifte seg med unge piker er helt latterlige.

Arie (Berta): "Il vecchiotto cerca moglie"

Temporale - I den stormfulle natt

Når det blir natt dukker Figaro og Almaviva opp, men Rosina er rasende og anklager Lindoro for å ville selge henne til den tarvelige grev Almaviva. Grevnen kaster seg for føttene på Rosina og avslører at Lindoro og Almaviva er én og samme person.

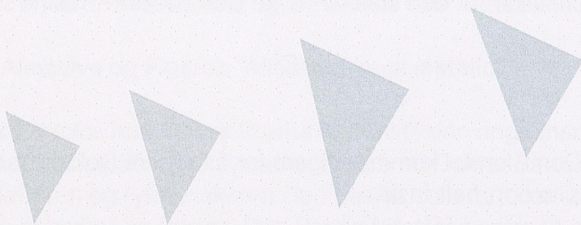
Tersett (Rosina, Figaro og Almaviva): "Ah! qual colpo inaspettato!"

Basilio kommer inn med notaren, og Figaro er igjen snarrådig, og gir Don Basilio et tilbud han ikke kan avslå; Rosina og Almaviva underskriver ekteskapspapirene, og da Doktor Bartolo kommer med soldatene er det for sent. Almaviva avslører sin sanne identitet for alle.

Arie (Almaviva og kor): "Cessa di più resistere"

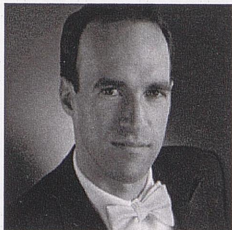
Doktor Bartolo har ikke noe annet valg enn å velsigne ekteparet. Det hjelper også veldig at greven gir doktor Bartolo hele Rosinas medgift. Alle gratulerer de unge.

Finale (Figaro, Berta, Bartolo, Basilio, Rosina, Almaviva og kor): "Di si felice"

Anne Randine Øverby er utdannet sanger, kordirigent og sangpedagog ved Bergen Lærerhøgskoles musikklinje og NMLL. Hun studerte direksjon med Per Dreier, Carlo Felice Cillario og Aldo Ceccato. Gjennom 30 år i Opera Bergen har hun produsert over 100 operaer, og har i de senere årene vært dirigent for en lang rekke av dem. I tillegg har hun en rekke engasjement fra internasjonale orkester- og operainstitusjoner. Hun har gjennom sitt dirigentvirke utviklet et internasjonalt nettverk som på den ene siden har gjort det attraktivt for internasjonale kunstnere å komme til Bergen, og på den andre siden gitt henne invitasjoner til utenlandske orkestre og arenaer. Foruten sin innsats for å bygge operakunstarten i Bergen, har hun internasjonal erfaring med gjesteopptredener i blant annet Beijing, Mumbai, New Orleans, Praha, Bucuresti, Budapest, Wien, Roma og Rovigo.

William Lacey startet sin musikalske karriere som pianist, med diplomeksamen fra King's College i Cambridge. I tre år arbeidet han som dirigent, pianist og coach, med samtidsmusikk som spesialområde. Han startet sin internasjonale karriere i 1998 som assisterende dirigent ved San Fransisco Opera. Deretter var han tre år som første kapellmester ved Oper Leipzig, hvor han dirigerte mer enn hundre konserter med Leipzig Gewandhaus Orchester. Lacey er i dag virksom som internasjonal gjestedirigent, og har gjestet Barcelona, Washington og Los Angeles, med jevnlige forestillinger med Placido Domingo i roller. I samarbeid med Graham Vick og Birmingham Opera Company har han dirigert «Fidelio, Idomeneo» og «Don Giovanni», samt urpremierer på Jonathan Doves «Life is a Dream». Benjamin Britten er en sentral komponist i Laceys repertoar, og i 2013 ledet han nyproduksjonen av «Curlew River» ved Barbican Centre. Lacey har blant annet gjestet Stanislavsky Opera og Bolsjoj i Moskva, samt operaene i Paris, Stockholm, Oslo, Køln, Santa Fe, Toronto og New York.

Et godt stykke nord for polarsirkelen finner du verdens yngste og nordligste profesjonelle orkesterinstitusjon – Nordnorsk Opera og Symfoniorkester (NOSO). Siden opprettelsen i 2009 har NOSO blitt en av Nord-Norges største og mest aktive kulturinstitusjoner. Hvert år setter orkesteret opp rundt 10 opera- og konsertproduksjoner. Orkesterets musikere veksler mellom ulike ensembleformater på fast basis. NOSO har en fleksibel struktur, noe som betyr at du i løpet av en sesong kan oppleve alt fra mindre kammergrupper via sinfonietta og kammerorkester til fullt symfoniorkester og operaproduksjoner. Orkesteret spiller fast i sine to byer Bodø og Tromsø, men har hele Nord-Norge og nordområdene som hjemmebane. Hver sesong setter NOSO opp større og mindre operaproduksjoner – både nyskrevne og veletablerte operaer. Blant tidligere produksjoner er «*Teskjekjerringa*» (2011), «*La Bohème*» (2012), «*Der Schöne Tod*» (2013), «*La Traviata*» (2013), «*Kiberg Odysseen*» (2014) og «*Eugen Onegin*» (2015). I 2014–2015 ble den nyskrevne operaen «*Nora – too late*» satt opp i Kina og i Norge.

Opera Bergen ble etablert i 1982 av Anne Randine Øverby og Tone Kvam Thorsen, med formål om å produsere opera på et internasjonalt nivå, sammen med regionale, nasjonale og internasjonale kulturinstitusjoner og på egen hånd. Opera Bergen har siden etableringen produsert mer enn 110 operaer, hvorav flere førstegangs fremføringer i Norge og/eller Skandinavia; «*La Vida Breve*» (de Falla) i 1987, «*Macbeth*» i 1988, «*Mordet i Katedralen*» (Pizetti) i 1990, «*Den gjerrige Ridder*» (Rachmaninov) i 2012. Opera Bergen har produsert fullsceniske versjoner av en lang rekke standardverk av Puccini, Verdi, Mozart og Rossini, fransk og russisk opera, samt verk fra de senere generasjoners komponister. Opera Bergen har også etablert og utviklet Bergenhus Festning som en utendørs operascene for akustiskopera, og bidratt til å bringe operakunsten til et bredt publikum i Bergen – hjemmehørende og tilreisende.

Festspillene takker

Stiftelsen Grieg Foundation støtter en rekke allmenntilgjenleggende prosjekt på global basis, med hovedvekt på barn og unge, medisinsk forskning og miljø, og har i en årrekke vært en viktig bidragsyter for kunst- og kulturlivet på Vestlandet. Grieg Foundation går inn med aktivt engasjement for å sikre nødvendig støtte og fremgang, og bidrar på en måte som gjør en forskjell. Grieg Foundation er en av hovedsponsorene til SOS-barnebyer. Festspillene har vært tilbakevendende når Grieg Foundation fordeler sine midler, og vi er glade for at de ønsker å være en del av festspilltradisjonen i Bergen. Deres bidrag muliggjør et omfattende barne- og uteprogram, der barn, unge og voksne får medvirke til og erfare gode kulturopplevelser og festspillstemning. Støtten har også vært avgjørende for å muliggjøre oppsetningen av operaen Barberen i Sevilla under årets Festspill. Festspillene i Bergen takker Grieg Foundation for støtten.

SOLISTER

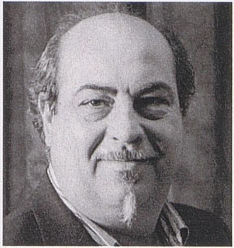
Tuva Semmingsen er en norsk mezzosopran som har studert ved Norges musikkhøgskole og Det Kongelige Danske Opera-Akademi i København. Hun debuterte som Cherubino i Figaros bryllup ved det Det Kongelige Teater i 1999, en rolle hun også sang ved Teatro la Fenice i Venezia året etter. Hun har sunget en rekke roller ved Det Kongelige Teater; Sesto i «Julius Cæsar» (Händel), Angelina i «La Cenerentola» (Rossini), Zerlina i «Don Giovanni» (Mozart), og Rosina i «Barberen i Sevilla» (Rossini). Hun har hatt roller ved Den Norske Opera i «Poppeas kroning» og «Julius Cæsar», og ved Grand Opéra de Reims i «Barberen i Sevilla». Semmingsen er i dag medlem av solistensemblet ved Det Kongelige Teater i København.

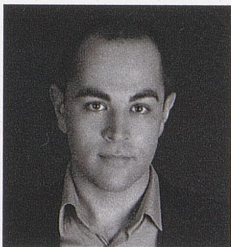
Lilly Jørstad er en mezzosopran født i Astrakhan i Russland. Hun begynte å synge folkemusikk som fireåring. Som 16-åring begynte hun ved konservatoriet i Astrakhan. Hun flyttet senere til Norge, men har holdt kontakten med Russland ved like. Hun har studert ved Universitetet i Tromsø hos Anne-Lise Sollied Allemano og Carlo Allemano og ved Conservatorio di musica Luigi Cherubini hos Maestro Gianni Fabbrini. Jørstad har deltatt i Kirsten Flagstad Festival, International Shalyapin Opera Festival, Rossini Opera Festival for unge sangere, Barents Festival, Pomofestival, operafestivalene i Tromsø og Oslo, den internasjonale kirkefestivalen i Tromsø og Nordlysfestivalen. Hun er mye brukt som oratoriesanger og er tilknyttet Ishavskatedralen i Tromsø og flere andre større kirker. I 2012 deltok Jørstad i Academia Rossiniana i Pesaro, og debuterte i to roller i Rossinis «Reisen til Reims» (Marchesa Melibea og Modestina) under ledelse av Maestro Alberto Zedda. Samme år var hun solist ved Mariinsky-akademiet i St. Petersburg. I 2014 vant hun rollen som Cenerentola i «Quarto Concorso Lirico Internazionale Citta di Ferrara» og tredjepreis i «Concorso Internazionale di Canto Lirico Giacinto Prandelli». Siden 2014 har hun studert ved Academy Alla Scala i Milano.

Tony Bardon er en rumensk tenor med utdannelse fra musikkakademiet Gheorghe Dima i Cluj-Napoca. Rossini hører til hans kjernerepertoar. Grev Almaviva var hans debutrolle i 2008 ved den lokale ungarske operaen i Cluj-Napoca. Han er nå solist ved det ungarske operahuset og nasjonaloperaen i Cluj, og med roller som Don Ramino i Rossinis *"La Cenerentola"*, Don Ottavio i Mozarts *"Don Giovanni"*, Tamino i Mozarts *"Tryllefløyten"* og Nemorino i Donizettis *"L'elisir d'amore"*. Han har arbeidet med dirigenter som Nicolae Moldoveanu, David Crescenzi, Madveczky Adam, George Dumanescu, Jozsef Horvath og Andrea Battistone. I 2010 ble han engasjert av Rossinifestivalen i Pesaro i rollen som Cavalier Belfiore i *"Reisen til Reims"*.

Donato Di Stefano er en italiensk bass som er ettertraktet for roller i opera buffo-sjangeren. Han har gjort rollen som Don Bartolo i Dallas, Amsterdam og Washington, og i samme stemmefag sunget ved blant andre Metropolitan Opera, Tel Aviv Opera og Frankfurt am Main. Di Stefano debuterte i 1989 som Zaccaria i Nabucco, og har arbeidet med en rekke av dirigenter som Riccardo Muti, Nello Santi, Zubin Mehta, Alberto Zedda, Nikolas Harnoncourt og Riccardo Chailly. I hjemlandet har han sunget jevnlig på de store scenene i Milano, Firenze, Bologna, Roma, Palermo og Venezia. Han er også stadig engasjert ved festivaler som Rossinifestivalen i Pesaro, Spoleto Festival dei Due Mondi, Salzburg og Savonlinna.

Rubèn Pèrez Rodrigues, født i Las Palmas de Gran Canaria, studerer ved Conservatorio Superior de Música de Canarias. Han viste tidlig musikkinteresse, og begynte som 10-åring å lære piano hos Francisco Brito Báez. I 1998 ble han med i korggruppen Fran-Bach og to år senere koret Karl Orff, hvor han var med i fem år og var solist i Spania og Storbritannia. I 2003 sang han Vivaldis *"Magnificat"* og Shuberts Messe i G-dur. I 2005 debuterte han ved Zazuela Festival i Las Palmas de Gran Canaria i rollen som El Cacharrero i *"Luisa Fernanda"* og Molof i *"Greven av Luxemburg."* Han debuterte ved Rossinifestivalen i Pesaro i 2015 i rollen som Conte di Libenskof in Rossinis *"Reisen til Reims,"* og deltok i Accademia Rossiniana med Alberto Zedda.

Petar Naydenov er en bulgarsk bass utdannet ved musikkhøgskolen i Sofia, og tok videre studier med operakunstnere som Ghenă Dimitrova, Nicola Ghiuselev og Roberto Scandiuzzi. Han debuterte som 24-åring ved nasjonaloperaen i Bulgaria i tittelrollen i *"Don Giovanni"* og kort tid etter som Figaro i *"Figaros bryllup"*. Naydenov har hatt engasjementer både ved den bulgarske nasjonaloperaen og Volksoper i Wien i roller som Timur i *"Turandot"*, Ferrando i *"Il Trovatore"* og Colline i *"La Bohème"*. Naydenov er medlem av solistensemblet ved Volksoper, og han har gjestet scener i og utenfor Europa, bl.a. Theater St. Gallen, Cairo Opera House, Nasjonaloperaen i Helsinki og Landestheater Linz, hvor han har gjort roller som Ramfis i *"Aida"*, Zaccaria i *"Nabucco"*, Don Basilio i *"Barberen i Sevilla"*, Fiesco i *"Simon Boccanegra"* og Gremin i *"Eugen Onegin"*.

Jørgen Magnus Haslum er født i Bærum og langvarig medlem av Sølvgutten. Han gikk på Toneheim folkehøyskole før nåværende sangstudier ved Griegakademiet ved Universitetet i Bergen, og er fast medlem av Bergen Operakor. Han har gjort roller som presten i *"Fange og Fri"* (Hovland) i Johanneskirken og Marco i *"Gianni Schicchi"* (Puccini) i Opera Bergens sommeroperaproduksjon på Bergenhus Festning i 2014. I 2015 spilte han rollen som Dancairo i Opera Bergens utendørs oppsetning av *"Carmen"* (Bizet).

Marcin Bronikowski er en polsk baryton, født i Warszawa. Han studerte ved K. Szymanowski College of Music i hjembyen, det bulgarske musikkakademiet i Sofia og Rossini-akademiet i Pesaro. Deretter fulgte studier med Carlo Bergonzi ved La Scala i Milano. Bronikowski har en internasjonal karriere, og rollen som Figaro har han gjort ved flere operahus; Den bulgarske nasjonaloperaen i Sofia, Teatro Gayarre i Pamplona, Teatro Arriago i Bilbao og New Israeli Opera i Tel Aviv. Han har også hatt en rekke engasjementer i rollene som Marcello i *"La Bohème"* og Escamillo i *"Carmen"* ved scener som for eksempel Bayerische Staatsoper, Bregenz Festival, Hamburg Staatsoper, Teatro alla Scala, New Zealand Opera og Oper Leipzig. Bronikowski var også engasjert som Escamillo i Trondheim Symfoni-orkester sin oppsetning av *"Carmen"* i 2014.

Kaia Rullestad Teigen, 23 år, studerer klassisk sang hos Harald Bjørkøy ved Grieg-akademiet i Bergen. Tidligere er hun utdannet musikalartist. Hun har drevet aktivt med utøvende kunst siden hun var tre år, blant annet i *"Reisen til Julestjernen"* ved Nationaltheatret. I september 2015 var hun å se i *"Sound of Music"* på Cornerteateret, i februar sang hun rollen som Sta. Sunniva i *"Må korsets tre slå rot,"* og i april var hun sopransolist i Rossinis *"Petite Messe Solennelle."*

Geir Dancke Molvik er født og bosatt i Bergen, og fast medlem av Bergen Operakor. Han har tatt sin sangutdannelse ved Griegakademiet ved Universitetet i Bergen, med Harald Bjørkøy som lærer. Han har medvirket i en rekke av Opera Bergens produksjoner siden 2007: Abdallo/*"Nabucco"* (Verdi), Servo/*"Un ballo in Maschera"* (Verdi), Fyrst Yamadori/*"Madama Butterfly"* (Puccini), Malcolm/*"Macbeth"* (Verdi), solistroller i *"MASS"* (Bernstein), budbringer/*"Theodora"* (Händel), Gherardo/*"Gianni Schicchi"* (Puccini), Keiseren/*"Turandot"* (Puccini), Gastone/*"La Traviata"* (Verdi), Remendado/*"Carmen"* (Bizet) og solistroller i Egil Hovlands *"Fange og Fri"*. Geir Dancke Molvik er også mye brukt som solist i ulike konsertsammenhenger, og i 2014 sang han solistpartiet i Opera Bergens sceniske produksjon av *"Requiem"* (Lloyd Webber).

KUNSTNERISK TEAM

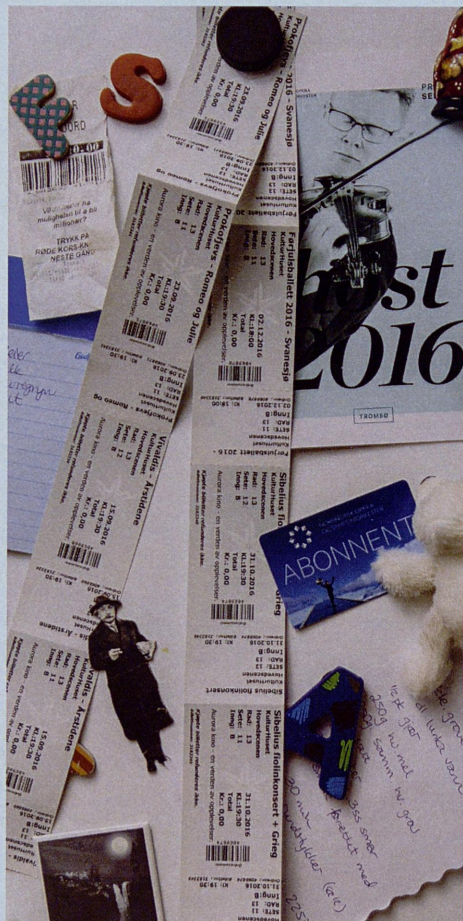
ROCC er en slovensk operaregissør og scenograf utdannet i Tsjekia og i Zürich. Han har vært ansatt som dramaturg ved den slovenske nasjonaloperaen i Maribor, og som dramaturg og senere sjef ved Janáček Opera i Brno. I 2011–13 var han kunstnerisk direktør og sjef for Nasjonaloperaen i Praha, og er i dag operasjef ved den slovenske nasjonaloperaen i Ljubljana. Til tross for sin relativt unge alder har han iscenesatt mer enn 30 operaproduksjoner i Praha, Brno, Ostrava, Ljubljana, Riga og Bergen, og ved flere internasjonale festivaler. Innen samtidsopera har han utmerket seg ved kombinasjon av ulike kunstformer, installasjoner og stedegne prosjekter, og har i de senere årene vært initiativtaker og leder av Opera Povera – et ensemble som fokuserer på estetikken i vår tids musikkteater. ROCC har samarbeidet med Opera Bergen med iscenesettelse av blant annet norgespremierer på Rachmaninovs *"Miserly Knight"* på Den Nationale Scene (2012), utendørsoppsetningen av *"La Bohème"* på Markusplassen (2013) og *"Carmen"* på Bergenhush Festning (2015).

Miro Sabo er en slovakisk designer som vokste opp fascinert av historie, kunst og arkitektur. I 2004 begynte han å studere motedesign ved kunst-, arkitektur- og designakademiet i Praha. Studiene ledet han til Paris hvor han raskt begynte praksis ved studioet Peclers Paris. På slutten av studietiden i Praha mottok han prisen for beste diplom av avdelingen for kunsthåndverk. Etter han ble uteksaminert bestemte han seg for å tilbringe tid i Belgia, hvor han fikk erfaring i praksis hos Bruno Pieters. I 2012 lanserte han sitt eget merke, som begynte med vår-sommerkolleksjonen i 2013 som ble presentert under design- og moteuken Designblok i Praha, hvor han mottok prisen for beste utenlandske kolleksjon og var senere nominert til årets designer. I mellomtiden ble han med i teamet til Raf Simons i Antwerpen som praktikant for høst-vinterkolleksjonen i 2013-sesongen.

Jens Lange er ansatt som sjef ved teknisk avdeling ved Det Kongelige Teater i København. Han har tidligere vært produksjonssjef ved Nørrebro Teater. Han er en av Opera Bergens samarbeidspartner i en årrekke, både i sceniske oppsetninger av tradisjonelt operarepertoar innendørs og utendørs, men også ved delvis iscenesatte produksjoner av *"Chess"* og *"Carmina Burana."*

Abonnement

KLAR FOR NY SESONG

SPAR
OPPTIL
40%

Total 1.250,-
Opplev alle høstens
konserter.

Mezzo 980,-
5 konserter.
Fra Vivaldis årstider til
Mørketidsbarokk

Piccolo 600,-
3 favoritter.

Ny & Nysgjerrig 650,-
For deg som ikke har
vært abonnent før!

Les mer, og finn ditt abonnement på
www.noso.no/abonnement

Følg oss!

